

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

רש"י ר"ה רב בר אחיה
ב"ר. בני ר"מ טבפרי.
בסנהדרין שם איתא בני
אבא בר אחא ברסלא
מכסרי:

מוסף רש"י

חייא בר אבון דר' חייא
 ובר אחתיה. דכרי חלח
 מכפר נשא נלה ונשא
 חתנה לכוני. מחה ונשא
 חתנה ונה נח מלש אחר
 ומתנה נולד ר' חייא. אלא
 אינו חתן ויולד לנ' בר.
 ומתא' בר איני בר חתני
 אלוה דכרי חייא חתני
 ובר אחתיה חתמיה ומוסי'
 ומוזיה חתמיה ובר
 חייא. ונה חתנה חתני
 דכרי ניקר. דבר ניקר
 חלחנה נח שנוני וינא
 חלחנה חתנה ומוסי'
 (כא) דרשני' (מנחם נל)
 ניקר דק ניקר. למי
 שנוני וינא נל ובר
 כ: ב"ח א

רבינו חננאל

וְכִי חָיָה שָׁלוּ לִרְבֵּי כֶּן
 אֲחִיז (שׁוֹרָן) כִּי אֲחִיז
 כְּשֶׁלֶּה (לִרְבֵּי) יִשְׂרָאֵל
 אֲמַר לוֹ אֲבִי אִיִּם, כְּלוּמֹר
 לִי חַיָּה, לִי חַיָּה, לִי בֶקֶשׁ רַב
 לִמְנוֹל לִי כִי [וְהָאֵל] מֵת,
 אֵלֶּה לִרְבֵּי לִי אֲבִי יִשְׂרָאֵל
 לִי חַיָּה, כְּלוּמֹר אֲבִי אֲנִי
 וְכִי הִשְׁבִּיל לִי עַל מִנִּי
 כַּעֲשֵׂה הַחֲסִיד וְלִפְעֻמֵּי מִנִּי
 שֶׁלֶשׁ דְּבָרִים, אֲשֶׁלֶּה
 כְּנֻעִילֵת הַסְּתֵדֵל, וְכִי
 מִקֶּטַע הַיּוֹם כְּבֹדוֹ, וְכִי
 שְׂמוּעַת הַיּוֹם יִשְׂרָאֵל וְהַמֶּלֶךְ
 אֵלֶּה יִנִּי אֲחִיז, לִמְנוֹל
 שְׂנוֹר אֶת אֲרֻכָּה עֵשֶׂה
 בְּדִקְקָא אֶת אֲחִיז, כְּלוּמֹר
 לִמְנוֹל אֶת בְּדִקְקָא
 אֵלֶּה אֲחִיז, וְאִיִּקְסָמֵי
 אֵלֶּה שְׂנוֹר אֲדֹם עֲמִינִין
 בְּחִירָה, מִפִּי שְׂנוֹר
 טְרוּחִין לִי בְּשֶׁמֶשׁ וְעֵבֶר
 בְּכָא לִפְתִּיחִין, לִי כְּנֻעִילֵת
 יִסָּח אֶת הַנֶּזֶק לְכִרְוּי כֶּן, וְכִי
 אֲמַר לִי מִי אֲנִי, לִי אֲבִי
 רַב הוּנָה כְּחִלְמוֹר אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל כִּי הָיִין עֲרִיק
 בְּאִינִי מִתְּחִלָּה יִסְדָּוָא
 וְכִי אֲנִי מִדְּלִיקִין יְחִיז,
 כִּי שְׂנוֹר יִסָּח אֶת יִדְעִין

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

[illegible]

ר' מעירו מבזל לארץ ישראל שהיה
ר' חיים שם: **אמר**: ר' חיים לרב
איבנו אצרך הוא קיים: **אל**: רב:
אמר קיימם. בנשון שאלה. כלומר
שאלה שאל על אבי שאל על
ר' חיים לרב אחריו קיימם:
ר' חיים לרב: **אמר** קיים. ואבי
הגאון קיים הוא עדיין לא השיבוהו
ועליו ומאליו הבין. ו"א בנחוחתה היה
על מי שאלו שאל כדי
שיצין מן הכלל וקשה בעיני וומר
שחייה דבר שער מפיו: **חלוק** על
נחמיה. להאחר על אחי ואחיו:
סולק כל אחי לבית המרחץ.

ללמד הלכה לתלמידים מתכוון שאין
שמועה רחוקה שאחר שגשים יום
ועובתה אלף יום אחד ומקצתו כדול
ואינו נרץ ליבש כל היום כולו
ומתמרה ליה והולך לי כלי אחר לבית
המרחק ולא התמין עד למחר אלמא
היה אחת ד' הסוא דהוא קאמר
דענו דיני. ככל דבר משא ומתן
הסחיה לו עם אדם היה אומר תמיד
בנא לדן ואינו נשמע לדבר אדם אלף
על פי דין: ארץ: ימא אסיפני
ביראסא. תחקן בירונוטא אם היו לי
פטלין לבנות לא הייתי קוועם אלף
על שפת הים וממדי היה משתבח
בשפת הים. ובתשובות הגאונים מלאמי
ארץ: ימא אסנא ברלמא ויטרוש כך
היה משתבח בשפת הים ואומר תמיד
אסנאש על שפת הים ברושס אם
במקומות אחרים ולשון זה הגון. סנה
בשון ארמי אסנה ברוש ברושא:
בין לר' מאיר בין לרבי יהודה.
אפליגו במתניתין" בהרבה עמוד
דבנן לאורייתא תמן אמי אקור מן
המורה בכל יראה ובאכילה אלף
משש שעות משעברו שש שעות
כדילף לקמא מן ארץ חלק מן
גלא תחת על חמא"ס. בנדוק. חמך
השתחש על וקדש אסורו יבערני
למלא לי לאקדומי כולי האי דנשלמא
אז אור יממא הוא איכא לתרזי
דמתניתין נמי בשש קאמר אבל השתא
התקשה: בנדוק מפלסא. הלא
הקדמה לזריח כדאשכחן גבי מילה
ובירושויה דלזריח שגאמר יפסס
הקדמה ובקך שאלה על הנך
ההמה ומכל מקום צלילה לא הקדים:
ואור הנך יפס בנדיקא. צלילה אבל

ביום מחשך. ואם תאמר יצדק לאור
תחורה בלילות לא יחמיל להעשק בש
לילה בדיקת תאור: דחמריא דדידי הוא
דמלוה עליה תאור: חובס דדר. כפי שה
ובל יתנא לא חמר לקמן [ע"פ] דכפי ל
דלארצון בדיקה והשתא כי האי גוונא
נכנס ליל ארבעה עשר חלה חובת הכר
עשר. שפירא. נמי מחזקין ליה ליה
אם דקון אס לאו: כגון דליתא
כיעור דקון. להעיד בהרבעה עשר
ידעבו נמי מחזקין ליה דקון דודאי

6^ר ב' אחוה דר' חייא ובר אחתיה כי סליק
 להתם אמר ליה אייבו קיים *אמר ליה אימא
 קיימת אמר ליה אימא קיימת אמר ליה
 אייבו קיים אמר ליה לשמעיה הלוחץ לי
 מנעלי ותוליד כלי אחרי לבית המרחץ שמע
 מינה תלת ש"מ אבל אסור בנעילת הסנדל
 ושמוע מינה *שמועה רחוקה אינה נוהגת
 אלא יום אחד ושמוע מינה ^ההמקצת היום
 ככולו ההוא דאמר ר'נן דר'נן אמר שמע מינה
 מן קאתי דכתיב י'דן י'דן עמו כאחד שבט
 ישראל ההוא דהוה קא אזיל ואמר אכיף ימא
 אסינן ביראתא בדקו ואשכחוהו דמובולן
 קאתי דכתיב ^זובולן לחוף ימים ישכון;
 והשתא דקיימא לן דלכולי עלמא אור אורחא
 הוא מכדי בין לרבי יהודה ובין לר' מאיר
 חמץ אינו אסור אלא ממש שעות ולמעלה
 ונבדוק בשית ^ייכ' תימא *זורין מקדישין
 למצות נבדוק מצפרא דכתיב ^יביום השמיני
 ימול בשר ערלתו ותניא ^יכל היום כולו
 כשר למילה אלא שזורין מקדישים למצות
 שנאמר ^יישכם אברהם בבקר אמר רב נחמן
 בר יצחק בשעה שבני אדם מצויין בבתיהם
 ואור הגר יפה לבדיקה אמר אביי *הילכך
 האי צורבא מרבנן לא לפתח בעידיה
 באורתא דתליסר דנגדי ארבסר דלמא
 משכא ליה שמעתייה ואחי לאימנעי מצווה
 בעו מיניה מרב נחמן בר יצחק המשכיר בית
 לחברו בארבעה עשר על מי לבדוק על
 המשכיר לבדוק דחמירא ידיה הוא או
 דלמא על השוכר לבדוק דאיסורא ברשותיה
 קא ^ית"ש המשכיר בית לחברו על השוכר
 לעשות לו מזוזה התם הא אמר רב משרשיא
^ימזוזה חובת הדר היא הכא מאי אמר להו
 רב נחמן בר יצחק תנינא ^יהמשכיר בית
 לחברו אם עד שאל מסר לו מפתחות חל
 ארבעה עשר על המשכיר לבדוק ואם משמסר
 לו מפתחות חל ארבעה עשר על השוכר
 לבדוק בעו מיניה מרב נחמן בר יצחק
 המשכיר בית לחברו בארבעה עשר חוקתו
 בדוק או אין חוקתו בדוק למאי נ"מ *לישיליה
 דליתיה להאי דלשיליה לאמרוהי להאי מאי
 אמר להו רב נחמן בר יצחק תניתיה הכל
 נאמנים על ביעור חמץ אפילו נשים אפילו
 עבדים אפילו קטנים מאי טעמא מהימני

יוס הא יליפין לקמן מחיפוש שמלותו בדר: לא יפסח ב
תחא: באורס דלסר נבוי ארסר. ליל יפסח שש
המחן שביט שר (הוא): שר פה הכ
שמרתו ומביט בתר [ב] בורס נכס ורוא בל אכל ה
נבול בעלמא אר מסר דעביה מיניה ומשו ליה עטרפא ו
נביא לן טורח זה על מי מוטל: מסרת מפתח הוא קני
ה על המשר עשרין היתר בדרשו ואף על פי שמסר
י משכיר דודא דקון אמר כמלות חכמים אר לא:
י. מסר למשליה ומינע לן לאטרויה לאצי
דקון בעליו אמר: מאי עטמא נאמני. לאו בני א
עבר זה על דברי חכמים ואפי' הוא עס הארץ לשאר דבר

7.

[illegible]

תורה אור השלם

1. דן דין עמו כאחד
שכני ישראל;
2. וזמן לחוף ימים ישכן
והוא לחוף אגוז וירכנו
על ציד;
3. בראשית מט יג
וביום השמיני ימול
בשר ערלת;
4. וישכם אמרתי בבקר
ויחבש את חמורי ונכר
את שני נעורי אתו ואת
יצחק בנו ויבקע עצי
עלה והם וילך אל
המקום אשר אמר לו
אלהים: בראשית כב

רבינו חננאל (המשך)

שואו יום, וכר יום
מבחינך הינו דורש
שואו לילה. והשכר
בית בחברו ודורש חייב
מבואה שהדורש חייב
הדורש והשכר בית
מירבנות עשר כנסת
בית, ופסעט
השכר לבדוק, והוא
השכר בית בחברו
על שלא היה מסר לו
הפסח על השוכר לבד
אשר משלתי לך מסר
לו הפסח על השכר
לבדוק שכר השכר
מכירה. וכל ענין
והחלן לו וליחלו לבדוק
אשר חקתו בקר או לא
ופשעתי לו מידה חמור
לכל האנשי על אפילו
חכם ואפילו נשים ואפילו
עבדים ואפילו קטנים, מא
עמאל, לא חקתו חכם
לבדוק וקבצר כל חביון
הוא כפי שער חמור
שכר שיהיה מידה
מלאה מידות אפילו הן
על יום יומי הן בקורח
מקורן, וריתון לא חקת
שפוס אמרתי, וריתון
ופקיסני כל לעלמי
הוא אנו חקתו ברוך,
והוא חקתו לכל האנשי
על שיער חכם וכל
כנסת רמזות על האר
בגל לבדוק אפילו
הן וברכר, אפרות כיון
ורבית חקתו מרמזת
לרמזות על לבדוק אר.